

บทที่ 3

ประวัติและการดำเนินการของโรงเรียนสอนคนตาบอด

3.1 ประวัติความเป็นมาโรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนที่สอนคนพิการแห่งแรกในประเทศไทย เริ่มก่อตั้งโรงเรียนมาตั้งแต่วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2482 และได้เริ่มดำเนินการสอนตั้งแต่มีนักเรียนเพียงคนเดียว คือ หม่อมเจ้าหญิง พวงมาศผกา ดิสกุล ซึ่งมีสุขภาพสตรีตาบอดชาวอเมริกัน คือ นางสาวเจนีวีฟ คอลฟิลด์ (Miss Geneviev Caulfield) เกิดที่รัฐเวอร์จิเนีย เป็นผู้สอนและบุกเบิกการศึกษาให้แก่คนตาบอดในประเทศไทย เพราะท่านได้ตระหนักว่า คนตาบอดไม่ว่าชาติใด ภาษาใด ก็เป็นคนเหมือนกัน มีสิทธิได้รับการศึกษา เพื่อที่จะดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขตามอัตภาพเยี่ยงพลเมืองทั้งหลาย

เมื่อ มิส คอลฟิลด์ ได้ทราบจากคนไทยเมื่อครั้งอยู่ในประเทศญี่ปุ่นด้วยกันว่า ในประเทศไทยยังไม่มีโรงเรียนสำหรับคนตาบอดเลย มิส คอลฟิลด์ จึงได้เดินทางเข้ามาเพื่อขออนุญาตรัฐบาลไทยจัดตั้งโรงเรียนขึ้น ทางรัฐบาลในขณะนั้นไม่ขัดข้องแต่ก็ไม่ได้สนับสนุน ทำให้มีอุปสรรคนานับประการกว่าจะตั้งโรงเรียนได้สำเร็จ

คนไทยหลายท่านซึ่งเคยพบและรู้จัก มิส คอลฟิลด์ ครั้งที่ท่านยังเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่น ได้ช่วยเหลือและให้การสนับสนุนในการจัดตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดขึ้น นอกจากจะเกิดจากจิตศรัทธาแล้วยังเล็งเห็นประโยชน์ของการศึกษาเพื่อให้แก่คนตาบอด โดยเฉพาะนายแพทย์ฝน แสงสิงแก้ว ได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และสละเวลาช่วยเหลือมิสคอลฟิลด์อย่างแข็งขัน และได้พามิสคอลฟิลด์เข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอให้ช่วยเหลือในด้านการเงินแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ และยังได้รับคำตอบว่ายังไม่มีคามจำเป็น เพราะในระหว่างนั้นกำลังจะเกิดสงครามโลก จำเป็นต้องใช้เงินในการซื้ออาวุธเพื่อเพิ่มกำลังของกองทัพให้แข็งแกร่งขึ้น

แต่ความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่นของมิสคอลฟิลด์ก็ยังมีได้ตลอดยั้งแต่น้อย รวมทั้งยังมีคนไทยอีกคนหนึ่งที่มีความช่วยเหลือทุกอย่างในการก่อตั้งโรงเรียนสำหรับคนตาบอด คือ คุณจิตร วัฒนเกษม เป็นผู้ช่วยมิสคอลฟิลด์ประดิษฐ์อักษรเบรลล์ภาษาไทยโดยอาศัยวิธีการของ

หลุยส์เบรลล์ เจ้าตำหรับเดิม โดยการลอกตำรา "แบบเรียนไว" ลงเป็นเบรลล์ ส่งไปพิมพ์ที่โรงพิมพ์หนังสือสำหรับคนตาบอดที่เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น เพื่อนำมาเป็นตำราเรียนของคนตาบอดในประเทศไทย

นอกจากนี้ คุณจิตร วัฒนเกษม ยังได้ชักชวน หม่อมราชวงศ์หญิงพินธุเลขา จักรพันธุ์ ซึ่งสำเร็จการศึกษา ม.8 จากโรงเรียนราชินีใหม่ ๆ มาเป็นครูอาสาสมัครคนแรกของโรงเรียนสอนคนตาบอด และในที่สุดผลสำเร็จก็เกิดขึ้น คือ โรงเรียนสอนคนตาบอดแห่งแรกในประเทศไทยก็เปิดดำเนินการสอน ณ.บ้านเช่าในซอยคอกชเช่ ถนนศาลาแดง พระนคร ซึ่งเป็นบ้านของมิสคอลฟีลด์ และเพื่อให้โรงเรียนมีกำลังทรัพย์ที่ดำเนินการต่อไปด้วยดี คณะผู้ร่วมงานจึงขอจดทะเบียนเป็น "มูลนิธิช่วยและให้การศึกษาแก่คนตาบอดในประเทศไทย" เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2482 โดยมี หลวงเลขาวิจารณ์ เป็นนายกมูลนิธิ คนแรก

ในปี พ.ศ. 2483 พระยาปริชานุศาสน์ เป็นนายกมูลนิธิ คนที่สอง และดำรงตำแหน่งเรื่อยมาเป็นเวลา 4 ปี โรงเรียนสอนคนตาบอดมีนักเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 14 คน สถานที่เก่าคับแคบไปจึงต้องย้ายมาอยู่ที่ถนนประมวล กิจกรรมของโรงเรียนดำเนินการมาด้วยดีจนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่สอง จำเป็นต้องอพยพนักเรียนตาบอดหนีสงครามไปอยู่ที่ ตำบลดงตาล จังหวัดนครปฐม และตำบลหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จนกระทั่งสงครามสงบลงในปี พ.ศ. 2486 ได้ย้ายนักเรียนตาบอดกลับมากทม.พม.มหานคร และได้เปิดสอนอยู่ที่ ถนนเพลินจิต โดยมีพระยาไววิธีการ เป็นนายกมูลนิธิ คนที่สาม

ปี พ.ศ. 2489 นักเรียนตาบอดเพิ่มจำนวนขึ้นเป็น 40 คน ทำให้สถานที่คับแคบยิ่งขึ้น ต้องย้ายกันมาอยู่ที่ตรอกเทียนเซียง ถนนสาร

ปี พ.ศ. 2490 มีนักเรียนสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนสอนคนตาบอดรุ่นแรก จำนวน 5 คน และทุกคนก็ได้ทำงานมีหลักฐานทุกคน ในตอนนี้มีผู้จักและสนใจงานของคนตาบอดมากขึ้น จึงได้มีผู้ให้ความช่วยเหลือและบริจาคเงินเพิ่มขึ้นเพื่อสนับสนุนการศึกษาให้แก่คนตาบอด

ปี พ.ศ. 2492 รัฐบาลต้องการที่ดินตรงบริเวณที่ตั้งโรงเรียน ให้เป็นโรงเรียนของกรมประชาสงเคราะห์ทั้งหมด ทางมูลนิธิ จึงขอแลกเปลี่ยนที่ดิน โดยใช้ที่ดิน 8 ไร่ ณ ถนนราชวิถี พญาไทแทน ซึ่งเป็นโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพมหานครในปัจจุบันนี้ และทางกรมประชาสงเคราะห์ได้ช่วยเหลือในการก่อสร้างอาคารเรียน หอนอนสำหรับนักเรียนและเด็กอำนวยการ

ปี พ.ศ. 2494 สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รมูลนิธิฯ เข้าไว้ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ดังนั้นเพื่อความเหมาะสม มูลนิธิฯ จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น "มูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์" นับได้ว่าเป็นมูลนิธิแห่งแรกในประเทศไทยที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณนี้

ปัจจุบันโรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่เลขที่ 420 ถนนราชวิถี แขวงพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 บนเนื้อที่ 8 ไร่ โดยมีอาคารต่าง ๆ ภายในบริเวณทั้งหมด 5 อาคาร ดังนี้

- อาคารหลังที่ 1 เป็นอาคารของมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย
- อาคารหลังที่ 2 เป็นอาคารเรียนและหอพักชาย เป็นตึก 3 ชั้น
- อาคารหลังที่ 3 เป็นอาคารเรียนและหอพักหญิง เป็นตึก 4 ชั้น
- อาคารหลังที่ 4 เป็นอาคารห้องสมุด เป็นตึก 2 ชั้น
- อาคารหลังที่ 5 เป็นอาคารหอพักและโรงอาหาร เป็นตึก 3 ชั้น

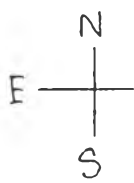
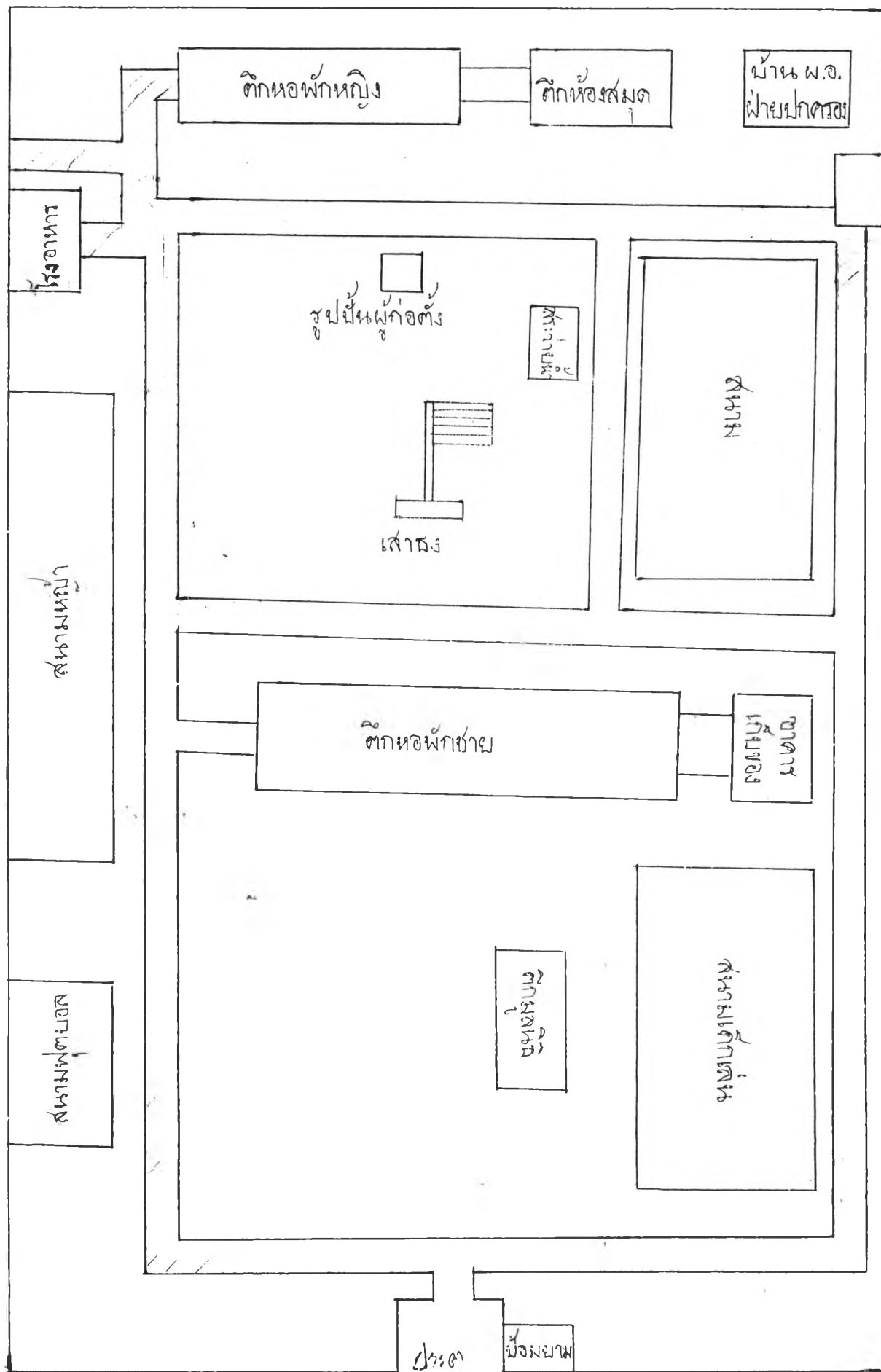
ซึ่งตั้งอยู่บนที่ดินทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ และเมื่อรัฐบาลเห็นประโยชน์ของการให้การศึกษาและฝึกอบรมคนพิการแล้ว จึงได้ให้กระทรวงศึกษาธิการเฝ้าติดตามดูผลงานมาเรื่อย ๆ จนถึงปี พ.ศ. 2503 กระทรวงศึกษาธิการจึงรับรองวิทยฐานะการศึกษาของคนตาบอด และจดทะเบียนเป็นโรงเรียนราษฎร์ประเภทพิเศษสงเคราะห์คนตาบอดเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2503

3.2 ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่

โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร ในพระบรมราชินูปถัมภ์ อยู่ในกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่เลขที่ 420 ถนนราชวิถี แขวงพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 มีเนื้อที่ทั้งหมด 8 ไร่ มีอาคารทั้งหมด 5 อาคาร สภาพพื้นที่ของโรงเรียนเป็นที่ราบ บริเวณโรงเรียนมีต้นไม้ปลูกเรียงรายอย่างเป็นระเบียบ แลดูสวยงามร่มรื่น ไม่มีเศษขยะหรือเศษอาหารเกลื่อนกลาด นอกจากนั้นยังมีสนามเด็กเล่น สนามฟุตบอล สระว่ายน้ำ ฯลฯ

ด้านทิศเหนือ	ติดกับ	ถนนราชวิถี
ด้านทิศใต้	ติดกับ	ถนนศรีอยุธยา
ด้านทิศตะวันออก	ติดกับ	ถนนพญาไท
ด้านทิศตะวันตก	ติดกับ	ถนนพระรามหก

แผนผัง โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร

กรมการศึกษานอกโรงเรียน

3.3 ชีวิตประจำวัน

โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนทั้งประจำและไปกลับ จัดเป็นโรงเรียนสหศึกษา รับผิดชอบเด็กที่มีสายตาดำมืด (ดูในภาคผนวก ก) ในชีวิตประจำวันของเด็กนักเรียน ในวันปกติหรือวันธรรมดา เด็ก ๆ ที่อยู่ในโรงเรียนต้องตื่นประมาณ 05.30 น. เพื่อเตรียมแต่งตัวเรียนหนังสือ และรับประทานอาหารเช้าตอนประมาณ 07.00 น. ถ้าเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งโรงเรียนได้นำนักเรียนในชั้นนี้ไปเรียนร่วมกับเด็กโรงเรียนปกติ ทั้งหมด 5 โรงเรียน โรงเรียนละประมาณ 3 - 4 คน การรับประทานอาหารเช้ารับประทานอาหารเช้าประมาณ 06.00 น. และก็ต้องรีบออกเดินทางเพื่อจะไปให้ทันโรงเรียนเข้า ส่วนเด็กนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนพอได้เวลา 08.30 น. ก็จะต้องเตรียมตัวมาเข้าแถวที่สนามหน้าตึกหอพักหญิง เพื่อร้องเพลงชาติและสวดมนต์ อาจารย์จะพูดตักเตือนนักเรียนตอนเช้าในหลายเรื่องการเรียนการสอนเหมือนกับเด็กปกติทั่วไป แต่บางอย่างต้องนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนของเด็กตาบอด เพราะนักเรียนตาบอดไม่สามารถเรียนรู้โดยผ่านทางสายตาได้ แต่สามารถสัมผัสทางหู และสัมผัสทางกาย โดยจะใช้มือเป็นส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ เพราะภาษาที่เด็กตาบอดเรียนจะเป็นภาษาเบรลล์ ส่วนการสอนของคุณครูผู้สอนจะสอนวิธีการ บรรยาย ปฏิบัติ ทดลอง จากของจริง แต่จะดัดแปลงให้เข้ากับเด็กนักเรียนตาบอด นักเรียนจะเรียนวันละ 7 คาบ คาบละ 50 นาที ช่วงเวลาพักจะมีตอนประมาณ 10.10 - 10.20 น. 1 ครั้ง จะเป็นช่วงเวลาพักในระยะสั้นเพื่อให้เด็กได้ทำกิจกรรมส่วนตัว หรือบางคนก็ออกมาเดินเล่นนอกห้องเรียน เวลาเที่ยงเป็นเวลาพักกลางวันของนักเรียน โดยแต่ละห้องจะเดินเป็นแถวไปโรงอาหาร ทางโรงเรียนจะมีอาหารให้เด็กนักเรียนทุกคนรับประทานไม่ว่าจะเป็นนักเรียนประจำหรือไปกลับ การนั่งรับประทานอาหารเช้าของเด็กนักเรียนจะมีโต๊ะตั้งเป็นแถวยาวโดยจะนั่งหันหน้าเข้าหากันเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มหนึ่งจะเป็นนักเรียนในแต่ละชั้น กลุ่มละประมาณ 10 - 20 คน เมื่อรับประทานอาหารเช้าหมดแล้วถ้าไม่อิ่มก็ยกมือขึ้นเพื่อขอใหม่ได้แม้ครู่ก็จะตักเพิ่มให้ หลังจากรับประทานอาหารเช้าเรียบร้อยแล้วก่อนจะลุกจากโต๊ะที่ตนเองนั่งอยู่ต้องยกแก้วน้ำของตนเองออกไปวางไว้ที่อ่างล้างชาม จะต้องทำทุกครั้งที่รับประทานอาหารเช้าเสร็จทุกมื้อด้วย แต่ไม่ต้องยกถาดอาหาร บางคนเมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้วก็จะมาซื้อขนมกับทางร้านของทางโรงเรียน บางคนก็เล่นกับเพื่อน ๆ บางคนก็นั่งคุย บางคนก็เดินคุยกันรอบ ๆ อาคารหอพักชาย

พอถึงเวลา 13.00 น. นักเรียนทุกคนก็จะเข้าห้องเพื่อที่จะเรียนวิชาในภาคบ่ายต่อ เวลาเลิกเรียนตอนเย็นจะเป็นเวลา 15.30 น. ถ้าเป็นนักเรียนไปกลับก็จะคอยผู้ปกครอง

มารับอยู่หน้าโรงเรียน หรือไม่ก็เดินคุยกันกับเพื่อนก่อนถึงจะกลับ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ออกไป เรียนร่วมข้างนอกก็จะทยอยกันกลับเข้าพักในโรงเรียน และปฏิบัติตนเหมือนนักเรียนประจำทุกคน คือ นักเรียนประจำหลังจากเลิกเรียนแล้วจะเป็นเวลาว่างของพวกเขา บางคนก็ขึ้นที่พักเพื่ออาบน้ำแต่งตัวใหม่ เปลี่ยนเครื่องแบบนักเรียนสวมเสื้อผ้าใหม่ บ้างก็ลงมาเดินเล่นที่ข้างล่างเพื่อคุยกับเพื่อน บางคนก็ลงมานั่งติดกีตาร์ ร้องเพลงเบา ๆ เพื่อไม่ให้รบกวนผู้อื่นที่นั่งอ่านหนังสือ บางคนก็เล่นฟุตบอล โกบอล หรือไปเล่นที่สนามข้างตึกมูลนิธิฯ ครั้นพอถึงเวลาประมาณ 17.30 น. เด็กทุกคนจะมาพร้อมกันที่หน้าเสาธงเพื่อที่จะเคารพธงชาติ และเชิญธงลงจากยอดเสา

เมื่อเสร็จภารกิจในส่วนนี้แล้วก็จะพร้อมกันเดินเข้าโรงอาหารเพื่อรับประทานอาหารเย็น หลังจากรับประทานอาหารเย็นเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะเป็นเวลาส่วนตัวของเด็กอีกเล็กน้อย ครั้นถึงเวลาประมาณ 18.30 น. เป็นเวลาที่เด็กทุกคนจะต้องทำการบ้าน ซึ่งทางโรงเรียนจะเรียกว่าเข้ากรบ้าน ถ้าใครไม่มีการบ้านก็ต้องเข้ากรบ้านเหมือนกัน ถ้าไม่มีการบ้านต้องนำหนังสือเข้าไปนั่งอ่านห้องที่ใช้เรียนในตอนกลางวันเป็นห้องเข้ากรบ้านของเด็กประจำใครอยู่ตึกไหนก็เข้ากรบ้านตึกนั้น ในการเข้ากรบ้านถ้าเป็นเด็กเล็กจะเข้ากรบ้านประมาณครึ่งชั่วโมง เด็กโตจะเข้ากรบ้านประมาณ ชั่วโมงครึ่ง เวลาเข้านอนเด็กเล็กจะเข้านอน 20.00 น. เด็กโตจะเข้านอน 21.00 น. ถ้าเป็นวันศุกร์เสาร์จะดูทีวีได้และนอนดึกได้ (สำหรับเด็กที่มีสายตาเลื่อนกลาง) หรือบางคนมองไม่เห็นก็จะใช้หูฟังโดยจะฟังอย่างตั้งใจและสนใจที่อยากจะรู้ การทำการบ้านของเด็กนั้นหากว่าทำในตอนหัวค่ำไม่เสร็จตอนเช้าก็สามารถจะเข้ากรบ้านต่อได้อีกประมาณครึ่งชั่วโมง หากเป็นวันเสาร์หรือวันอาทิตย์จะตื่นนอน 06.00 น. และรับประทานอาหารเช้าว 07.30 น. เด็กในโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพมหานคร มีวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ประจำวันในลักษณะนี้ตลอดปีการศึกษาที่อยู่ จนกว่าจะปิดภาคการศึกษาของแต่ละภาค

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักเรียนของโรงเรียนแยกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้น	จำนวน		
	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล 1/1	3	6	9
อนุบาล 1/2	3	5	8
อนุบาล 1/3	4	4	8
อนุบาล 1/4	5	2	7
อนุบาล 2/1	1	10	11

ระดับชั้น	จำนวน		
	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล 2/2	7	3	10
ประถมศึกษาปีที่ 1/1	8	2	10
ประถมศึกษาปีที่ 1/2	6	4	10
ประถมศึกษาปีที่ 2/1	3	4	7
ประถมศึกษาปีที่ 2/2	3	5	8
ประถมศึกษาปีที่ 2/3	5	3	8
ประถมศึกษาปีที่ 3/1	5	3	8
ประถมศึกษาปีที่ 3/2	3	6	9
ประถมศึกษาปีที่ 4	5	5	10
ประถมศึกษาปีที่ 5/1	4	3	7
ประถมศึกษาปีที่ 5/2	4	3	7
ประถมศึกษาปีที่ 6/1	5	2	7
ประถมศึกษาปีที่ 6/2	5	2	7
มัธยมศึกษาปีที่ 2/1	4	7	11
มัธยมศึกษาปีที่ 2/2	4	5	9
มัธยมศึกษาปีที่ 3/1	9	-	9
มัธยมศึกษาปีที่ 3/2	3	6	9
รวม	99	90	189

ที่มา : โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540

3.4 ลักษณะพฤติกรรมและกิจกรรมของเด็กนักเรียนตาบอด

จากการสังเกตของผู้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ลักษณะของเด็กในโรงเรียนสอนคนตาบอดนี้เหมือนกับเด็กปกติทั่วไป การเดินหรือการเคลื่อนไหวก้าวไปตามที่ต่าง ๆ

มักจะไม่ค่อยสะดวกนักถึงแม้จะชินกับสถานที่ บางครั้งต้องอาศัยเพื่อนที่ตาบอดเลือนกลางให้ช่วยด้วย เหมือนกัน เด็กบางคนเมื่อตนเองนั่งอยู่ถ้าได้ยินเสียงเพื่อนเดินพูดคุยมากก็จะตะโกนเรียกแล้วก็จะถูกทุกครั้ง บางคนนั่งข้างเดินข้างแล้วแต่ความพอใจของตนเอง การพักผ่อนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ นักเรียนที่นี้เมื่อลงมาตอนเช้าแล้วจะไม่ได้ขึ้นตึกอีกจนกว่าจะ 15.30 น. จึงจะขึ้นไปได้ ถ้าเป็นนักเรียนชายจะเล่นหรือเดินอยู่แถวตึกหอพักชาย และบริเวณด้านหน้าของโรงเรียน ถ้าเป็นเด็กหญิงจะอยู่แต่ด้านในบริเวณหอพักหญิง หรือไม่ก็จะอยู่ที่ห้องสมุดเป็นส่วนใหญ่ จะเดินมาข้างหน้าที่เฉพาะเวลามาโทรศัพท์เท่านั้น การพูดคุยของนักเรียนชายหญิงก็จะเหมือนธรรมดาทั่วไป มีการหยอกล้อและแซวกันบ้าง

โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร นอกจากโรงเรียนจะมีการเรียนการสอนนักเรียนทั้งประจำและไปกลับ ทางโรงเรียนยังได้จัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ แก่เด็กนักเรียนตาบอดอีกมากมาย เพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน อีกทั้งบางกิจกรรมที่จัดขึ้นได้สอดแทรกสาระความรู้ต่าง ๆ ให้กับตัวเด็กเอง กิจกรรมของโรงเรียนนอกจากคณะผู้บริหารโรงเรียนได้จัดให้มีขึ้นแล้วผู้อื่นที่เห็นถึงความสำคัญในการจัดกิจกรรมเพื่อเด็กพิการตาบอดก็ได้ร่วมมือกันจัดขึ้นมีทั้งทางภาครัฐและเอกชน เพื่อเสริมสร้างความรู้แก่เด็กให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น รวมถึงกิจกรรมที่เด็ก ๆ จัดขึ้นเองแต่มีอาจารย์ให้การสนับสนุนต่าง ๆ ดังกิจกรรมต่อไปนี้

กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

- งานกีฬา
- งานวันไหว้ครู
- งานวันแม่แห่งชาติ
- งานแข่งขันเดินไม้เท้า
- งานวันลอยกระทง
- งานวันพ่อแห่งชาติ
- งานวันคริสตมาสหรือปีใหม่
- การแข่งขันตอบปัญหา
- พาไปทัศนศึกษาตามที่ต่าง ๆ
- ร่วมงานวันคนพิการ
- การแข่งขันเดินไม้เท้า

กิจกรรมที่มีผู้อื่นมาร่วมจัดให้แก่เด็ก ๆ

- พาไปทัศนศึกษา และชมสถานที่ต่าง ๆ
- การเรียนแบบธรรมชาติ
- เลี้ยงอาหารเด็ก ๆ
- กิจกรรมของอาสาสมัครที่ช่วยเหลือเด็ก ๆ

กิจกรรมที่เด็กในโรงเรียนร่วมกันจัดขึ้น

- การแข่งขันฟุตบอลในระดับมัธยมศึกษา
- การแข่งขันกอล์ฟในระดับมัธยมศึกษา
- การแข่งขันของชมรมแต่ละชมรมที่จัดขึ้น

กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการจัดขึ้นให้กับเด็ก ๆ นั้นจะเห็นได้ว่าไม่ได้ต่างไปจากกิจกรรมของเด็กโดยทั่วไปนัก ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้เด็ก ๆ ในโรงเรียนได้มีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากการได้รับรู้แต่เพียงในตำรา หรือในชั้นเรียนเท่านั้น กิจกรรมที่จัดขึ้นแต่ละกิจกรรมก็จะมีความหมายของตัวเอง ซึ่งจะได้ทั้งความรู้ ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน และเพื่อความสนุกสนาน สามัคคีในหมู่คณะ อาจจะถูกกล่าวถึง ความหมาย ของการจัดกิจกรรมได้ดังต่อไปนี้

งานกีฬา

งานกีฬาในปีนี้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2540 เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสแสดงความสามารถ ทางด้านกีฬาตามที่ตนเองถนัดและเพื่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะขึ้น ในงานนี้มีตลอดทั้งวัน มีการจัดขบวนพาเหรดนำนักกีฬาและกองเชียร์เข้าสู่สนาม ซึ่งจะมีวงดุริยางค์เดินนำขบวน โดยการเดินจะแบ่งเป็นสี่ ๆ แล้วแต่ว่าเด็กคนใดอยู่สี่ใดจะใส่เสื้อสีนั้น เมื่อเวลาที่มีการแข่งขันกีฬา แต่ละประเภทก็จะมีกรบอกให้เด็กทุกคนทราบว่าจะเป็นกีฬาอะไรและสี่ใดเป็นผู้แข่งขัน เด็ก ๆ ที่เป็นกองเชียร์ก็จะมาเชียร์กัน การแข่งขันกีฬาจะมีหลายประเภท เช่น ฟุตบอล กอล์ฟ วายน้ำ วิ่งผลัดต่าง ๆ และการละเล่นแบบไทย ๆ เช่น ปิดตาตีหม้อ ชักเย่อ แก้อัดดนตรี ฯลฯ เมื่อผู้ใดชนะก็จะได้รับรางวัล

งานวันไหว้ครู

งานไหว้ครูจัดเป็นประจำทุกปี ในปีนี้ได้จัดขึ้นในวันที่ 26 มิถุนายน 2540

เป็นการจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ระลึกถึงพระคุณครูอาจารย์ที่ได้สั่งสอนอบรมศิษย์ ให้เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ และจะช่วยเหลือตัวเองในอนาคตได้ งานนี้ผู้ที่สนับสนุนและให้การช่วยเหลือแก่ทางโรงเรียนรวมทั้งกรรมการมูลนิธิต่าง ๆ จะได้รับเชิญให้มาร่วมงานด้วย เด็กจะมีการกล่าวคำปฏิญาณตน โดยตัวแทนนักเรียนจะเป็นผู้กล่าวนำ เมื่องานเริ่มประธานในพิธีจะเป็นผู้จุดธูปเทียนบูชาพระ เมื่อกระทำพิธีเสร็จ สวดบ่นไหว้ครูหลังจากนั้นจะมีการนำดอกไม้มามอบให้กับคุณครูบนเวที และเด็กนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะนำดอกไม้มอบให้กับแขกของทางโรงเรียนที่ได้เชิญมา และเด็กในชั้นนี้จะมีการกล่าวลาอาจารย์ทุกคน เพราะทุกคนจะต้องจบการศึกษาในปีนี้

หลังจากกล่าวลาเสร็จเรียบร้อยแล้วจะมีการร้องเพลงให้กับคุณครูทุกท่านฟังเป็นอันเสร็จพิธีในช่วงเช้า พอเวลาบ่ายก็จะมีการนำพระมาเทศน์ให้เด็ก ๆ ได้ฟังกัน หลังจากนั้นก็จะมีการแสดงละครของนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถม 5 - ชั้น ม.ศ. 3 ซึ่งร่วมแสดงด้วยกัน จากนั้นก็เสร็จงานวันไหว้ครู ในวันนี้จะมีบอร์ดจัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับงานไหว้ครูให้เด็ก ๆ ทราบเมื่อใครอยากรู้อะไรก็จะไปอ่านที่บอร์ด ในการจัดบอร์ดเด็กส่วนใหญ่ก็ให้ความสนใจเช่นกัน

งานวันแม่แห่งชาติ

งานวันแม่แห่งชาติจัดให้มีขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ระลึกถึงคุณมารดาที่ได้อบรมเลี้ยงดูมาตั้งแต่ยังเยาว์วัย โดยทางโรงเรียนมีการเชิญผู้ปกครองของเด็กมาร่วมงานในวันแม่ด้วยทุกครั้ง เพราะพระคุณแม่ถือว่ายิ่งใหญ่ที่สุด ในวันนั้นนอกจากจะมีการแสดงของเด็ก ๆ เพื่อให้ผู้ปกครองได้เห็นถึงความสามารถของลูกหลานด้วย งานในพิธีจะให้แม่ของเด็ก ๆ ที่เชิญมานั่งเป็นแถว ๆ แล้วคุณครูก็จะนำเด็ก ๆ เข้ามาทักมาราบแม่ของตน พร้อมเปิดเพลงคำน้านมเบา ๆ คุณแม่บางคนก็ร้องไห้ บางคนก็น้ำตาซึม แต่ก็มีความสุขและทำให้เกิดซาบซึ้งใจมาก

งานแข่งขันเดินไม้เท้า

งานเดินไม้เท้า เป็นการแข่งขันสำหรับคนพิการทางสายตาโดยทางโรงเรียนจะจัดขึ้นในช่วงปิดเทอมภาคต้น ผู้ใดที่มีสายตาพิการก็สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกับเด็ก ๆ ในโรงเรียนได้ คุณครูตามต่างจังหวัดที่สอนเด็กพิการก็นำเด็ก ๆ ของตนมาร่วมแข่งขันเดินไม้เท้าด้วย โดยจะพาเดินก่อนการแข่งขันเพื่อเป็นการซ้อมและให้คุ้นสถานที่ก่อนจะแข่งขันจริง ซึ่งถือเป็นการฝึกการเดินเพื่อใช้ไม้เท้านำทางสำหรับเด็กสายตาพิการ โดยจะเริ่มเดินตั้งแต่โรงเรียนสอนคนตาบอดไป

จนถึงอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ งานนี้เด็กจะเข้าร่วมหรือไม่ก็ได้ เพราะเป็นการแข่งขัน แต่ถ้าเด็กในโรงเรียนเข้าร่วมด้วยทางโรงเรียนก็จะมีกรฝึกซ้อมโดยพาเด็ก ๆ ออกมาเดินซ้อมตามเส้นทางที่คณะกรรมการกำหนดไว้ ผู้ชนะจะได้รับของรางวัลและใบเกียรติบัตร งานนี้มีเด็กไปเข้าร่วมบ้างแต่ไม่มาก

งานวันลอยกระทง

งานลอยกระทงเป็นการจัดขึ้นเพื่อความสนุกสนานให้แก่เด็กนักเรียน และเพื่อให้เด็กได้รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีการลอยกระทงของไทย ในงานนี้ยังมีการประกวดนางนพมาศด้วย และจะมีการจัดทำกระทงในแต่ละห้องเพื่อนำไปลอย คุณครูจะเป็นผู้ดูแลและช่วยในการทำกระทงเมื่อทำกระทงเสร็จแล้วเด็ก ๆ จะนำกระทงไปลอยกันในสระน้ำในโรงเรียน กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เด็กเล็กจะชอบและมีการเล่นสนุกสนาน โดยคุณครูจะมีการจัดประกวดนางนพมาศ แต่ละห้องจะต้องส่งนางนพมาศเข้าประกวดแข่งขัน บางห้องก็จะใช้เด็กผู้ชายแต่งชุดไทยมาประกวดนางนพมาศเป็นที่สนุกสนานกัน คุณครูจะเป็นกรรมการตัดสินให้ว่าคนใดจะได้นางนพมาศ

งานวันพ่อแห่งชาติ

งานวันพ่อแห่งชาตินี้ถือเป็นงานสำคัญอีกวันหนึ่งที่ทางโรงเรียนจัดเป็นประจำทุกปี เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ระลึกถึงบุญคุณของพ่อ ซึ่งงานนี้จะจัดเหมือนกับงานวันแม่แห่งชาติแต่จะเชิญพ่อเข้ามาร่วมงานด้วย ในงานจะมีการเชิญแขกผู้มีเกียรติและกรรมการของสมาคมมาในงานเพื่อมาร่วมงานกับเด็ก ๆ ทุกคน ทางโรงเรียนจะเชิญผู้ปกครองของเด็กทุกคนเข้าร่วมงานด้วย แต่ถ้าพ่อแม่ใครอยู่ต่างจังหวัดไกล อาจจะมาร่วมงานไม่ได้ ทางโรงเรียนก็จะให้คุณครูมาเป็นตัวแทนพ่อของเด็ก ๆ เพื่อให้เด็กได้แสดงความเคารพเหมือนเป็นตัวแทนของพ่อ ซึ่งเด็กทุกคนที่พ่อกว่าไม่ได้ก็จะได้เข้าร่วมงานด้วยทุกคน

งานวันคริสตมาสหรืองานปีใหม่

งานวันคริสตมาสหรืองานวันปีใหม่นี้ทางโรงเรียนจะจัดขึ้นประมาณวันที่ 25 - 29 ธันวาคมของทุกปี เพื่อให้เด็ก ๆ ได้รับความสนุกสนาน อีกทั้งยังมีซานตาคลอสส่งมาจากประเทศต่าง ๆ และแจกของขวัญให้กับเด็ก อวยพรให้เด็กงานนี้เด็ก ๆ ทุกคนจะชื่นชมมากและรอคอยในช่วงเทศกาลนี้ จะมีผู้คนเข้ามาทั้งบริจาคสิ่งของและของขวัญต่าง ๆ ให้แก่เด็ก

ในสถานที่นี้เป็นประจำทุกปี ซึ่งเด็กจะได้รับสิ่งของต่าง ๆ ที่มีผู้นามามอบให้กันอย่างทั่วถึง การจัดงานวันนี้จะมีตั้งแต่เช้า ทำให้เป็นที่สนุกสนานของเด็กทุกคน งานวันนี้มีทั้งการแสดงของเด็ก ๆ และบางคนก็นำดนตรีมาเล่นให้เด็ก ๆ ได้ชมกันเป็นที่สนุกสนานเพลิดเพลิน

การแข่งขันตอบปัญหาต่าง ๆ

ทางโรงเรียนได้มีการจัดส่งนักเรียนไปแข่งขันตอบปัญหากับโรงเรียนต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และในบางครั้งการแข่งขันก็จัดขึ้นภายในโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้แสดงความสามารถในด้านวิชาการ แล้วแต่ว่าจะเป็นวิชาใด เช่นภาษาอังกฤษ สังคม ภาษาไทย ฯลฯ ก็จะส่งนักเรียนที่มีความสามารถในวิชานั้น ๆ ไปตอบปัญหาแข่งขันกับโรงเรียนอื่นเป็นประจำ ถ้าเป็นในโรงเรียนคุณครูประจำชั้นจะเป็นผู้จัดส่งเด็กเข้าร่วมแข่งขัน กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อให้เด็กฝึกการได้แสดงความสามารถในการเรียนทางวิชาการต่าง ๆ ซึ่งทางโรงเรียนจัดส่งเด็กที่มีผลการเรียนในแต่ละวิชาดีไปสอบแข่งขัน เพื่อให้เด็กได้เกิดความคิดก้าวไกล และรู้จักการพัฒนาและปรับตนเองในการเรียนรู้ในวิชาที่ตนเองสามารถทำได้

ทัศนศึกษาตามที่ต่าง ๆ

โรงเรียนและบริษัทหลาย ๆ บริษัท ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมเพื่อพานักเรียนชั้นต่าง ๆ ไปทัศนศึกษา เพื่อจะได้ให้รู้จักสัมผัสกับสิ่งต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งทางโรงเรียนจะเป็นผู้จัดว่าเด็กชั้นไหนจะไปได้ไป หรือผู้ที่พาเด็กไปจะเป็นผู้แจ้งความประสงค์เอง การทัศนศึกษาตามที่ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กได้ไปสัมผัสถึงสถานที่จริงเพื่อจะได้ทำให้เด็กเกิดความรักในธรรมชาติและสถานที่ ๆ ตนเองไป การไปทัศนศึกษาเด็กจะชอบ เพราะได้ไปเที่ยวสนุก

ร่วมงานวันคนพิการ

งานวันคนพิการ ทางโรงเรียนจัดเป็นประจำทุกปี โดยการจัดกิจกรรมให้นักเรียนไปเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ การเล่นดนตรี การร้องเพลงประสานเสียง หรือความสามารถในทางอาชีพ เช่น การทำพรม กระเป๋า ที่เด็กถนัด เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถของคนพิการให้คนส่วนใหญ่ได้รับรู้ ถึงแม้ร่างกายจะพิการแต่ก็

สามารถทำอะไรหลาย ๆ อย่างเทียบเท่ากับคนปกติ เด็ก ๆ อย่างที่จะเข้าร่วมงานนี้ เพราะได้มีโอกาสพบปะคนพิการหลายประเภท มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความติด พุดคุยกันและอยากที่จะให้คนโดยทั่วไปเข้าร่วมงานกับพวกเขาด้วย ในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นความสมัครใจของเด็ก ๆ ว่าใครจะไปเข้าร่วมงาน เพราะมีกิจกรรมให้ทำหลายอย่างในวันนี้ เด็กบางคนไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ไปเที่ยวเดินดูได้ เพราะมีการขายผลิตภัณฑ์จากฝีมือของผู้พิการมากมาย และทางโรงเรียนจะพาเด็ก ๆ ไปชมงานด้วย

การเรียนแบบธรรมชาติ

จะเป็นการพาไปเรียนตามนอกสถานที่ต่าง ๆ มีทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดโดยเป็นการนั่งเรียนกับธรรมชาติ ไม่มีโต๊ะนั่งไม่มีเก้าอี้ เพื่อให้เด็กได้สัมผัสถึงธรรมชาติ มีลักษณะคล้ายกับการไปทัศนศึกษา แต่จะนำหนังสือเรียนที่เรียนกันอยู่ในห้องออกไปสอนตามสถานที่ต่าง ๆ การเรียนแบบนี้เด็กจะชอบ เพราะได้มีโอกาสไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ได้ทั้งความรู้และสนุกสนาน และเด็กคิดว่าตนเองได้ทำอะไรตามที่ตนเองต้องการ และเป็นอิสระดี กิจกรรมนี้ส่วนมากจะมีบริษัทหรือห้างร้านเป็นผู้ให้การสนับสนุนในการจัดและพาเด็กไป

การเลี้ยงอาหารเด็ก ๆ

เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจ โดยเมื่อมีการเลี้ยงอาหารแก่เด็กเป็นประจำแล้วเด็ก ๆ ก็จะมีกิจกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นการตอบแทนในความมีน้ำใจของผู้มาเลี้ยงอาหาร โดยการร้องเพลงตอบแทน เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน กิจกรรมนี้ทุก ๆ ต้นเดือนและปลายเดือนจะมี ชมรม สมาคม สโมสรต่าง ๆ มาร่วมกันทำกิจกรรมนี้ บางครั้งก็มีการเล่นเกมส์ร่วมกัน ระหว่างผู้มาเลี้ยงอาหารกับเด็กนักเรียน กิจกรรมนี้ ในบางเดือนจะมีทุกเสาร์-อาทิตย์ เพราะมีผู้มาเลี้ยงอาหารเด็กเป็นประจำ เด็กชอบเพราะจะได้ขนมและของเล่นต่าง ๆ หรือบางทีผู้มาเลี้ยงอาหารกลางวันก็นำเสื้อผ้ามาแจกให้ด้วย

กิจกรรมของอาสาสมัครที่ช่วยเหลือเด็ก ๆ

ในโรงเรียนสอนคนตาบอดจะมีอาสาสมัครเป็นจำนวนมาก เพื่อที่จะเข้ามาช่วยเหลือเด็ก ๆ ในด้านการเรียน เนื่องจากเด็กบางคนอาจจะยังไม่เข้าใจในบทเรียนที่อาจารย์สอนไว้

อาสาสมัครก็จะเป็นผู้คอยช่วยเหลือเด็กตลอด ยิ่งเป็นเด็กที่ออกไปเรียนร่วมกับเด็กปกติตามโรงเรียนต่าง ๆ แล้วปัญหาจะยังมีมากเพราะอาจจะทำให้ตามเพื่อนไม่ทัน จึงต้องมีอาสาสมัครมาคอยช่วยสอนนอกเวลาให้ เช่น หลังเลิกเรียน หรือไม่ ก็จะเป็นวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ วิชาที่สอน ก็มีหลายวิชาด้วยกัน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ฯลฯ และในบางครั้งอาสาสมัครก็จะพาน้อง ๆ ไปชมสถานที่ในกรุงเทพฯ ให้สัมผัสถึงของจริง เพื่อให้เด็กได้รับความรู้เพิ่มเติม พร้อมกับความสนุกสนานเพลิดเพลินด้วย เด็ก ๆ จะสนิทกับอาสาสมัครแล้วแต่ว่าเด็กกลุ่มใดเรียนกับอาสาสมัครคนไหน มีการพูดเล่น คุยเหมือนพี่กับน้องและปรึกษาหารือได้ เด็กก็จะมีใจไว้วางใจอาสาสมัครเช่นกัน บางครั้งอาสาสมัครนอกจากจะมาสอนให้เด็กได้รับความรู้แล้วยังนำขนมมาฝากเด็กหรือไม่ก็มีการจัดกิจกรรมที่พาเด็ก ๆ ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

การแข่งขันฟุตบอลและโอบอลในระดับมัธยมศึกษา

เป็นการแข่งขันเพื่อความสนุกสนาน เพื่อความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และให้รู้จักการแพ้ชนะและอภัยให้แก่กัน รวมไปถึงความสามัคคีระหว่างชั้นด้วย ถึงแม้ว่าจะเป็นการเล่นของเด็กนักเรียนที่โตแล้ว แต่เด็กเล็กก็ได้ร่วมงานทุกครั้งด้วย โดยการช่วยกันเชียร์รุ่นพี่ ๆ มีการเปิดเครื่องขยายเสียงสร้างความครึกครื้น การจัดตัวแทนจะต้องหาวันว่างของเพื่อน ๆ ให้ตรงกัน ส่วนในเรื่องอื่น ๆ เด็ก ๆ จะต้องร่วมมือกันเองไม่ว่าจะเป็นการจัดเตรียมงาน การฝึกซ้อมการกำหนดวันแข่งขัน ซึ่งในการแข่งขันจะมีอาจารย์มาคอยคุมและดูแลการเล่นตลอดเวลา และดูแลในเรื่องการตัดสินและความปลอดภัยของเด็ก ๆ

การแข่งขันของชมรมต่าง ๆ

ในโรงเรียนมีชมรมทั้งหมด 5 ชมรม คือ ชมรมว่ายน้ำ ชมรมวิ่ง ชมรมโอบอล ชมรมฟุตบอล ชมรมปิงปอง ในช่วงเวลาว่างทางชมรมแต่ละชมรม จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ และการละเล่นแบบไทย ซึ่งจะมีทั้งเด็กเล็กและเด็กโตร่วมเล่นด้วยกัน เป็นการออกกำลังกายและพัฒนาร่างกายให้แข็งแรงขึ้น ใครเป็นหัวหน้าหรือตัวแทนของชมรมก็จะเป็นผู้จัดเตรียมงานของชมรมจะจัดได้ 1 วัน แต่ต้องไม่ไปจัดชนกับชมรมอื่นจะจัดกันช่วงใดก็ได้ แต่จะต้องเป็นวันเสาร์ วันอาทิตย์ เมื่อกำหนดวันได้แล้วจะต้องแจ้งให้ทางโรงเรียน เพื่อทางโรงเรียนจะได้จัดสถานที่และหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้

โรงเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ บ่อยมาก ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทั้งภายนอกและภายใน ในทุกวันเสาร์แรกของเดือนจะมีสมาคมและสโมสรต่าง ๆ มาเลี้ยงอาหารกลางวันแก่เด็กเป็นประจำ จะมีเกมส์ต่าง ๆ มาร่วมเล่นกับเด็ก พร้อมทั้งแจกของเล่นและขนมด้วย เด็กก็จะร้องเพลงให้ฟัง เป็นการตอบแทนให้กับผู้ที่มาเลี้ยงอาหารกลางวันในการนั่งรับประทานอาหารของเด็ก ๆ นั้นจะเป็น โต๊ะและเก้าอี้ยาว การนั่งจะนั่งโต๊ะหนึ่งชั้นหนึ่ง เพราะจะนั่งได้โต๊ะละประมาณ 20 คน โดยเด็กจะ นั่งหันหน้าชนกัน ผู้หญิงฝั่งหนึ่ง ผู้ชายฝั่งหนึ่ง เมื่อเด็กรับประทานอาหารเสร็จแล้ว จะต้องนำ แก้วน้ำที่ตนเองไปวางไว้ที่อ่างล้างชาม แต่จะทำการเป็นชั้น ๆ โดยจะมีแม่ครัวบอกแล้วก็จะกลับมา นั่งที่เดิมก่อนจะทำแบบนี้จนหมดทุกชั้น เมื่อเสร็จเรียบร้อยทุกคนแล้ว ถึงจะเดินออกจากโรงอาหาร เป็นแถว ๆ ไปไม่ว่าใครกินอิ่มก่อนก็ออกไปก่อน (ในกรณีถ้าเด็กที่มีผู้ปกครองมาคอยก็อาจขออนุญาตออกก่อนได้)

กิจกรรมที่จัดขึ้นให้แก่เด็กอีกอย่างหนึ่งก็คือ การพาเด็กไปชนสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมนี้จะจัดเฉพาะวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ ซึ่งทางโรงเรียนจะเป็นผู้จัดเด็กให้ไป เพราะเด็กมี จำนวนมากต้องแบ่งกันไป ไม่ได้ไปทีเดียวหมดทั้งโรงเรียน ส่วนมากเด็กที่จะได้ไปสถานที่ข้างนอก จะเป็นเด็กในระดับชั้นมัธยมศึกษาเสียเป็นส่วนใหญ่ เพื่อเด็กโตนั้นจะได้รู้จักและสัมผัสกับสถานที่ ภายนอกโรงเรียน แต่บางกิจกรรมที่จัดพาเด็กเล็ก ๆ ไปเที่ยวก็มีเช่นกัน เช่น ไปเที่ยวสวนสนุก บางครั้งก็จะเป็นความประสงค์ของผู้จัดกิจกรรมที่ต้องการจะพาเด็กชั้นใดไป ในการจัดกิจกรรมพาเด็ก ไปข้างนอกนี้ต้องมีผู้ควบคุมเด็กไป ซึ่งอาจจะเป็นทั้งคุณครูและแม่บ้านของทางโรงเรียนก็ได้เป็นผู้ ควบคุมไป จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เด็กหลายคนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียน เด็กจะให้ความเห็นว่าชอบกิจกรรมที่จัดขึ้น เพราะทำให้ตนเองได้ทำอะไรเหมือนคนโดยทั่วไป จึง ทำให้เกิดความเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่มีผู้จัดให้ หรือกิจกรรมที่เด็กร่วมกันจัดขึ้นเอง

กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เป็นการช่วยเสริม สร้างสมรรถภาพต่าง ๆ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีสภาพร่างกายและจิตใจพร้อมที่จะรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง แสดงถึงความสามารถของตนเองและการเข้าสังคมร่วมกับคนปกติได้ โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาหรือเป็นภาระแก่ผู้อื่น เมื่อโรงเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ เด็กนักเรียนจะให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี เพราะกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นมานั้นต้องการที่จะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมร่วมกัน กิจกรรมบางกิจกรรมเหมาะสำหรับเด็กเล็ก กิจกรรมบางอย่างเหมาะสำหรับเด็กโต หรือบางกิจกรรมเมื่อทางโรงเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาในบางครั้งก็จะให้เด็กเป็นผู้เสนอความคิด

ร่วมกันกับอาจารย์ โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้มีความคิดเห็นร่วมกัน ซึ่งจะทำให้เด็กเกิดความภูมิใจมาก เพราะตนเองนอกจากจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมแล้ว ยังมีโอกาสได้แสดงความสามารถในการร่วมออกความคิดเห็นด้วย กิจกรรมส่วนใหญ่ที่จัดขึ้นให้แก่เด็กนั้นไม่เคยเกิดความขัดแย้งกันขึ้น เพราะเป็นการทำกิจกรรมเพื่อเด็กโดยตรง อีกทั้งตัวเด็กเองก็จะชื่นชอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดให้มีขึ้น

3.5 ความสัมพันธ์ในโรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร

จากการสังเกตรวมทั้งพูดคุยกับเด็ก อาจารย์ แม่บ้าน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก ๆ เห็นได้ว่า เด็กจะมีความสัมพันธ์อันดีไม่ว่าจะเป็นครูอาจารย์ แม่บ้าน เจ้าหน้าที่ทุกคนในโรงเรียน แม้กระทั่งเด็กด้วยกัน จะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน เด็กส่วนใหญ่จะรู้จักกันหมด ร่วมเล่นหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ กันด้วยดี การเล่นของเด็กแต่ละคนส่วนใหญ่มักจะจับกลุ่มกันเล่นกันหลาย ๆ คน การเดินภายในโรงเรียนเด็กก็จะเดินจูงมือกันไปพูดคุยกันไปรอบ ๆ อาคารเรียน การขอความช่วยเหลือทั้งจากอาจารย์ แม่บ้าน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก็จะได้รับความร่วมมือจากทุกคนที่ให้ความช่วยเหลืออยู่ในโรงเรียน ทำให้เด็กมีความผูกพันกับทุกคนที่เด็กได้ใกล้ชิดด้วย ความสัมพันธ์อันดีต่าง ๆ ของทุกฝ่ายในโรงเรียน นั้นได้รวมไปถึงบรรดาอาสาสมัครที่มีอยู่เด็ก ๆ ก็จะทำให้ความสัมพันธ์ต่าง ๆ เป็นอันดี ความสัมพันธ์ของเด็กกับทุก ๆ คนในโรงเรียนเห็นได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ราบรื่น ตั้งแต่ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการศึกษาวิจัย นั้น ยังไม่เคยเห็นเด็กแบ่งพักแบ่งพวกเลย และไม่เคยเห็นเด็กทะเลาะวิวาทกัน บางครั้งมีปากเสียงกันเล็กน้อยแต่ก็เป็นเรื่องของเด็ก ๆ แต่ก็ได้ไต่ถามกัน บางครั้งเมื่อมีการทำผิดอะไร ทางอาจารย์ แม่บ้าน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลเด็กได้ว่ากล่าวตักเตือนเด็กก็จะเชื่อฟัง

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณครูและนักเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอด จากการสังเกตและสัมภาษณ์ ทั้งเด็กและคุณครู นักเรียนจะเคารพและเชื่อฟังคุณครู เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียน เรื่องส่วนตัว เด็กจะเข้าพบคุณครูเป็นประจำ และครูก็จะรับฟังและช่วยแก้ปัญหาให้ในทุก ๆ เรื่อง แต่ก่อนที่เด็กจะเข้าไปปรึกษาคุณครูเด็ก ๆ มักจะปรึกษากับเพื่อน ๆ ก่อน เมื่อแก้ปัญหาไม่ได้จึงเข้าไปพบคุณครู ซึ่งเด็กนักเรียนทุกคนจะให้ความไว้วางใจทั้งเพื่อนและคุณครู ความใกล้ชิดกันไม่ว่าจะเป็น เพื่อน คุณครู และแม่บ้านทุกคนจะให้ความสนิทสนม ความผูกพันเป็นกันเอง เพื่อไม่ให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตัวเองมาอยู่โดยไม่มีพ่อแม่แล้วโดดเดี่ยว หัวเหว

3.6 สภาพสังคม

จากการที่ได้เข้าไปทำการวิจัยภาคสนาม ในโรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร สภาพสังคมโดยทั่วไปของโรงเรียน เป็นโรงเรียนแบบสหศึกษา มีนักเรียนทั้งประจำและไปกลับ จัดเป็นโรงเรียนที่มีระเบียบวินัยดี และดูสวยงาม อาคารเรียนจัดได้เป็นระเบียบร่มรื่น ซึ่งเหมือนโรงเรียนของเด็กปกติโดยทั่วไป วิถีชีวิตความเป็นอยู่ในโรงเรียนอาจจะไม่แตกต่างไปจากเด็กปกติทั่วไป ผิดกันก็แต่ตัวอักษรที่ใช้เรียนนั้นเป็นภาษาเบรลล์ หลักสูตรที่สอนทางโรงเรียนปรับให้เข้ากับเด็กตาบอดได้ ในบางวิชาที่เด็กมีการเรียนการสอนและไม่สามารถทำได้เหมือนเด็กปกติ เช่น การวาดภาพทางโรงเรียนก็จะมีการสอนปั้นแทน มีการสอนการเดินไม้เท้า นอกจากหลักสูตรการศึกษาทั่วไปแล้วนักเรียนที่นี้ยังได้รับการศึกษาด้านดนตรี พลศึกษา หัตถกรรม นักเรียนก็สามารถทำได้เป็นอย่างดี และทางโรงเรียนก็นำไปแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ กิจกรรมที่ทางโรงเรียนได้จัดให้มีขึ้นในทุก ๆ กิจกรรมเด็กทุกคนจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อให้ได้ทราบว่าแต่ละกิจกรรมที่จัดขึ้นมานั้นให้ประโยชน์อย่างไร และจัดขึ้นเพื่ออะไรอีกทั้งยังให้เด็กได้มีความคิดเป็นของตนเองในการจัดกิจกรรมบางกิจกรรมด้วย พฤติกรรมของเด็กตาบอดนี้ก็เหมือนกับเด็กปกติทั่วไป บางทีก็เรียกร้องความสนใจจากอาจารย์บ้าง ฝ่าฝืนระเบียบเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่เมื่อได้รับการตักเตือนจาก อาจารย์ แม่บ้าน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเด็กก็จะเชื่อฟังโดยดี จากการสังเกตการเดินของเด็ก หรือการเคลื่อนไหวไปในสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียน พบว่าเด็กบางคนเดินไม้ค้อยสะดวกนัก ต้องอาศัยเพื่อนที่พอมองเห็นบ้างพาไป การตกท่ายและเรียกเพื่อนก็จะใช้การตะโกนเมื่อมีเพื่อนเข้ามาและจำเสียงได้ แต่ถ้าไม่ใช่เขาก็จะบอกว่าไม่ใช่ ส่วนใหญ่เด็กจะไม่ค่อยตกกันผิด การพักผ่อนในวันเสาร์ - อาทิตย์ ในโรงเรียนนี้ จะไม่ได้ดูหนัง เพราะทางโรงเรียนมีกฎที่ว่าวันหยุด เมื่อลงมารับประทานอาหารเช้าแล้วจะไม่ให้ขึ้นหอพักก่อนเวลา 15.30 น. เด็กก็จะเดินเล่นกันอยู่ข้างล่าง บางคนก็ฟังวิทยุ ถ้าเป็นเด็กโตก็จะมีวิทยุเทปเป็นของตนเอง แต่ถ้าเป็นเด็กเล็กก็จะมานั่งรวมกลุ่มฟังเพลงกันที่หน้าห้องทำงานของแม่บ้านและเปิดวิทยุให้เด็กเล็กฟังจะมีเด็กมานั่งฟังประมาณ 5 - 10 คน บางคนก็เล่นดนตรี เล่นกีฬา บ้างก็จับกลุ่มคุยกัน หรือไม่กี่เดินคุยกัน หรือนั่งเล่นที่สนาม ทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนจะมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีอะไรจะช่วยเหลือแบ่งปันกันตลอด มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนร่วมสถาบันเดียวกัน

จากการที่ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการทำวิจัยภาคสนาม ในโรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร นั้น เห็นได้ว่าสภาพทั่วไปภายในโรงเรียน ร่มรื่นด้วยต้นไม้ต้นไม้ใหญ่ และมีสนามหญ้าอยู่ทั่วบริเวณโรงเรียนมีสถานที่พักผ่อนสำหรับให้นักเรียนมาก เพื่อสำหรับเด็กนั่งพักผ่อน

โรงเรียนมีเนื้อที่ทั้งหมด 8 ไร่ มีอาคารทั้งหมด 5 อาคาร และดำเนินการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา และหลักสูตรมัธยมศึกษาเหมือนเด็กปกติ แต่บางอย่างต้องนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้กับเด็กตาบอด ดังนั้นทางกรมสามัญศึกษาจึงได้จัดทำหลักสูตรพิเศษประกอบหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อปรับปรุงบางวิชาให้เหมาะกับคนตาบอด อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนตลอดจนกิจกรรมในการเรียนต้องนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน

โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร รับนักเรียนประจำและไปกลับเพราะเด็กบางคนอยู่ต่างจังหวัดไกลจากกรุงเทพฯ หรือเด็กบางคนก็เล็กเกินกว่าที่จะมาโรงเรียนได้เอง เด็กนักเรียนก่อนจะเข้ามาศึกษาในโรงเรียน จะต้องได้รับการตรวจจากแพทย์ทางด้านสายตา เมื่อแพทย์ลงความเห็นว่าเป็นเด็กมีความพิการทางสายตาจริง ทั้งที่ตาบอดสนิทและตาบอดแบบเลือนลาง ทางโรงเรียนก็จะรับเข้าศึกษา แต่จะต้องไม่มีความพิการซ้ำซ้อนแต่อย่างใด

นอกจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาแล้ว เด็กนักเรียนยังได้รับการศึกษาทางด้านดนตรี ทั้งดนตรีไทยและสากล นักเรียนสามารถเล่นได้เป็นอย่างดี และสามารถนำไปแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ได้ ในปีการศึกษา 2540 มีนักเรียนทั้งประจำและไปกลับ ทั้งหมด 189 คน เป็นนักเรียนชาย 99 คน เป็นนักเรียนหญิง 90 คน จากตารางแสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมดจะเห็นว่าไม่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เนื่องจากทางโรงเรียนได้เปิดโครงการเด็กเรียนร่วม โดยส่งเด็กนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของปีการศึกษาที่แล้วไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ จำนวน ทั้งหมด 5 โรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนชินรอสวิทยาลัย โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม และโรงเรียนสาธิตมัธยมสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยส่งไปศึกษาจำนวน 18 คน แต่เด็กนักเรียนร่วมนี้ยังพักอยู่ในโรงเรียนซึ่งเป็นนักเรียนประจำจำนวน 17 คน นักเรียน 1 คน เป็นนักเรียนไปกลับจะเป็นภาระของผู้ปกครองในการดูแล แต่ทางโรงเรียนก็จะให้ความช่วยเหลือและคอยติดตามผลเหมือนเด็กคนอื่น ๆ

จากการสังเกตลักษณะพฤติกรรมของเด็กพิการ ในโรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร ของผู้วิจัย เด็กนักเรียนจะมีพฤติกรรมเหมือนเด็กวัยรุ่นโดยทั่วไป มีการเรียกด้วยความสนใจทั้งจากอาจารย์ และเพื่อน ๆ ถ้าเป็นเด็กเล็กจะเล่นตามแต่ตนเองชอบ และจะอยู่คนเดียวหรือบางทีก็จะมีพวกพี่ ๆ ที่โตกว่าไม่มากนักมาชวนไปเล่น ถ้าเป็นเด็กวัยรุ่นในระดับที่ผู้วิจัยได้ใช้เป็นกลุ่มเป้าหมาย จะมีการแซวโดยเด็กนักเรียนชายแซวเพื่อน ๆ ผู้หญิงเป็นที่สนุกสนานกัน

การเดินทางหรือวิ่งรอบ ๆ บริเวณโรงเรียนถึงแม้จะเป็นสถานที่ที่คุ้นเคยและชินก็ ตามส่วนใหญ่เด็กก็จะค่อย ๆ เดิน จะมีวิ่งบ้างจะเป็นส่วนน้อย การพักผ่อนของเด็กนักเรียนในที่นี่ ถึงแม้จะเล่นตามที่ตนเองชอบ แต่จะมีครูที่เป็นเวรคอยตรวจดูรอบ ๆ บริเวณโรงเรียน เมื่อเวลา เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นจะได้ช่วยและแก้ไขได้ทันที เพราะเมื่อเด็กเล่นอะไรแล้วเกิดพลาดพลั้งจะได้ ช่วยเหลือได้ แต่จากการที่ผู้วิจัยสังเกตดูตั้งแต่เข้าไปทำวิจัยดูจะไม่เคยเกิดเหตุการณ์ที่รุนแรงเลย จากการสอบถามพูดคุยกับเด็กถ้าเป็นเด็กเล็กแล้วถามในเรื่องการกลับบ้านจะตอบว่าอยากกลับบ้านมากกว่า แต่ถ้าถามเด็กโต กลุ่มที่ผู้วิจัยทำการศึกษาอยู่จะบอกว่าอยู่โรงเรียนดีกว่า เพราะสามารถทำอะไรได้ หลายอย่างไม่ว่าจะเป็นเล่นกับเพื่อน พูดคุย แต่ถ้ากลับบ้านไปแล้วส่วนใหญ่ก็จะอยู่บ้านไม่ค่อยได้ ทำอะไรที่อยากทำ อีกทั้งไม่ค่อยมีคนเล่นด้วยเพราะเห็นตนเองเป็นคนพิการ และตัวเองก็ไม่อยาก เล่นด้วยกลัวโดนแกล้ง

การทำกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น หรือผู้อื่นจัด และ เด็ก ๆ จัดกันเองนั้น แต่ละกิจกรรม จะเห็นได้ว่ามีความหมายและสาระ รวมไปถึงความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เด็ก ๆ จะชอบให้มีกิจกรรม และจะช่วยเหลือกันเมื่อเวลาที่มีกิจกรรม เพราะแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้น ให้ประโยชน์โดยตรงต่อตัวเด็กเอง ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าการกิจกรรมที่ จัดขึ้นแต่ละครั้ง จัดขึ้นเพื่อตนเอง และสามารถเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะแก่ตัวเด็กเอง

จากการที่ผู้วิจัยได้เข้าไปทำการศึกษาวิจัยภาคสนาม ในโรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมภายในบริเวณโรงเรียน หรือวิถีชีวิตความเป็นอยู่ รวมไปถึงพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น คล้ายและเหมือนกับเด็กปกติในบางอย่าง แต่อาจ จะเป็นไปในลักษณะซ้ากว่าเด็กปกติบ้าง

3.7 ระบบและหลักสูตรการเรียนการสอน

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา ควรที่จะเป็นไปในลักษณะ เดียวกับหลักสูตรสำหรับเด็กปกติ ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตามีทักษะใกล้เคียงหรือ เทียบเท่ากับเด็กปกติเมื่อเขาสำเร็จการศึกษา ในด้านการสอนนั้นวิธีการสอนตลอดจนอุปกรณ์การ สอนบางอย่างอาจแตกต่างไปจากเด็กปกติทั่วไป เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความ สามารถของเด็ก

เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสายตาสามารถที่จะศึกษาร่วมกับคนปกติได้ ถ้ามีการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์การสอนเพียงเล็กน้อย ข้อจำกัดในความบกพร่องด้านสายตาไม่จำเป็นจะต้องมีการจัดหลักสูตรพิเศษใหม่ให้กับเด็ก แต่ควรจะมีการจัดหลักสูตรเพิ่มเพื่อที่จะช่วยสอนทักษะพื้นฐานสำหรับเด็กได้ เพื่อให้ใช้ในการศึกษาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักสูตรเพิ่มเติมเหล่านี้ได้แก่ ทักษะในการดำรงชีวิต การทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ การสื่อสาร การใช้การมองเห็นที่เหลืออยู่ (สำหรับเด็กที่มีสายตาเลือนกลาง)

นอกจากทักษะพื้นฐานต่าง ๆ แล้ว ก็ยังสามารถให้การศึกษาร่วมกันไปด้วย การศึกษาเบื้องต้นที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็กตาบอดมีดังนี้

1. อักษรเบรลล์ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข) คือ ระบบการเขียนหนังสือของคนตาบอด ซึ่งใช้การรวมกลุ่มของจุดบนกระดาษและอ่านด้วยการสัมผัสด้วยปลายนิ้วมือ ระบบการอ่านเขียน อักษรเบรลล์ภาษาไทยเกิดขึ้นได้จากผลงานของ นางสาวเจนนิเฟอร์ คอลลฟิลด์ ซึ่งเป็นสุภาพสตรีชาวอเมริกัน ในการเขียนอักษรเบรลล์ภาษาไทยนั้นไม่สามารถเขียนสระหรือวรรณยุกต์ที่อยู่ข้างบนหรือข้างล่างของตัวอักษรของคนตาดีได้ เพราะถูกจำกัดด้วยเนื้อที่ และไม่สะดวกต่อการอ่านของคนตาบอด จึงจัดให้สระและวรรณยุกต์อยู่ในบรรทัดเดียวกัน

2. คณิตศาสตร์ การสอนคณิตศาสตร์จะสอนให้สามารถคำนวณเลขที่ไม่ซับซ้อน ให้รู้จักรูปทรงเรขาคณิตอย่างง่าย ๆ การวัดขนาดต่าง ๆ โดยการใช้ไม้บรรทัด เด็กที่มีสายตาเลือนกลางสามารถเขียนโดยตัวปกติแต่เป็นอักษรตัวโต ๆ และสอนให้รู้จักสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์

3. วิทยาศาสตร์และสุขศึกษา การสอนวิชาวิทยาศาสตร์โดยจะมีการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อให้เด็กสามารถเข้าใจและได้รับความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้การดำรงชีวิตของเด็กมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในการสอนวิชาสุขศึกษาจะสามารถให้รู้จักดูแลรักษาสุขภาพของตนเองให้มีสุขภาพดีอยู่เสมอได้

4. การสอนกีฬาและการพักผ่อนหย่อนใจ ถือเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเด็กพิการประเภทนี้เพราะ

- เป็นการส่งเสริมทางด้านสุขภาพอนามัย

- เพื่อจะได้สังสรรค์กับเพื่อนที่มีร่างกายปกติได้
- ด้านกีฬา การเล่นกีฬาจะทำให้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวได้ดี และมีส่วนสัมพันธ์กัน

5. การสอนพุทธศาสนา มีการสอนให้รู้จักการสวดมนต์ และเข้าใจในหลักคำสอนต่าง ๆ ขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีจิตใจที่สะอาดบริสุทธิ์ ไม่ท้อแท้และสิ้นหวัง

การเรียนการสอน จากการสังเกตในห้องเรียนบางห้อง การเรียนการสอนในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ที่มีการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น มีเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เหมือนกับเด็กปกติ เพียงแต่การเรียนการสอนเด็กที่นี่จะเป็นอักษรเบรลล์ ซึ่งเป็นการสัมผัสตัวอักษรโดยใช้มือในการอ่านและเขียน คุณครูของโรงเรียนก็จะมีทั้งที่สายตาปกติ และสายตาพิการ การเรียนของเด็กโดยครูจะมีหนังสือให้เด็กและตนเองคนละเล่ม มีทั้งการอ่านตามหนังสือและอธิบายเพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น บางทีก็จะถามเด็กเป็นคน ๆ ไป เพื่อให้ตอบคำถามคุณครูในห้องเด็กบางคนตอบได้ บางคนตอบไม่ได้ และเด็กบางคนก็จะสนใจฟัง บางคนก็ไม่ค่อยให้ความสนใจฟัง หรือบางคนก็คุยกับเพื่อน แต่เมื่อโดนดูเรื่องการคุยในห้องเด็กจะหยุดคุย ความสัมพันธ์ในห้องเรียนกับคุณครูผู้สอนเด็กก็จะพูดคุยกับคุณครูบ้างในบางเวลา ในบางห้องมีการพูดเล่นกับคุณครูเช่นกัน แต่ถ้าในช่วงเวลาการเรียนการสอนอยู่คุณครูผู้สอนจะถามว่าเข้าใจไหม หรือสงสัยอะไรให้ถามเด็ก ๆ ก็จะไม่ถามคุณครู จากการสังเกตในห้องเรียนของเด็ก ผู้วิจัยได้นำข้อสังเกตนั้นมาสอบถาม สัมภาษณ์เด็กที่ผู้วิจัยศึกษา ถึงการเรียนในห้องว่า ในการเรียนการสอนของเด็กและคุณครู เวลาคุณครูถามเข้าใจหรือไม่คุณครูจะให้ถามเลย แล้วทำไมไม่ถามตอนอยู่ในห้องเรียน เด็กจะให้เหตุผลว่า ตอนคุณครูอธิบายหรือสอนอยู่เด็ก ๆ จะเข้าใจแต่พอหลายวันก็จะลืมไปบ้าง และในบางวิชาจะมีพี่ที่เป็นอาสาสมัครมาสอนให้ก็จะถามพวกอาสาสมัครที่สอนได้ หรือบางครั้งก็จะนำไปถามคุณครูวันอื่นได้ เด็กจะบอกว่าคุณครูส่วนใหญ่ไม่ดูและมีความคิดว่าคุณครูมีความหวังดีต่อเด็ก เด็กและคุณครูจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นบ้าง การเรียนในห้องเรียนของเด็กความต้องการของเขาก็ คือ ต้องการให้คุณครูอธิบายให้ฟังอย่างชัดเจน เพื่อจะได้เข้าใจง่าย และเป็นประโยชน์ในการที่จะนำไปสอบ เพราะถ้าเข้าใจที่คุณครูอธิบายแล้ว จะได้ไม่ต้องอ่านหนังสือมาก บางวิชาที่เด็กเรียนมีทั้งชอบและไม่ชอบ เด็กส่วนใหญ่จะบอกว่าวิชาที่ชอบจะเป็นวิชาดนตรีและภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ จากการสัมภาษณ์ที่เด็กชอบเพราะว่า เป็นวิชาที่สามารถจะใช้ประโยชน์กับพวกเขาได้มาก ซึ่งเด็กต้องการที่จะพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษให้ได้เป็นอย่างดี โดยจะได้ใช้พูดกับชาว

ต่างประเทศ เมื่อเวลามีชาวต่างประเทศมาเยี่ยมที่โรงเรียน นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์เด็ก ยังพบว่าเด็กยังชอบการสอนของคุณครูบางคนสอนได้อย่างสนุกสนาน และทำให้เด็กเข้าใจมากขึ้น เรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น ส่วนวิชาที่เด็กไม่ค่อยจะชอบกัน คือ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งจากการที่ได้สังเกตวิชานี้ในห้องเรียน คือวิชาเหล่านี้เป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะทางสายตาในการเรียน แต่เด็กตาพิการจะค่อนข้างมีปัญหาอยู่บ้าง อย่างเช่น ในรูปทรงเรขาคณิตหรือการทดลองวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นการยากแก่การเข้าใจ ถึงแม้จะมีรูปทรงต่าง ๆ ให้เด็กได้สัมผัสก็ตาม จึงทำให้เด็กไม่ชอบวิชาเหล่านี้

นอกเหนือจากการเรียนการสอนในวิชาสามัญทั่วไปแล้วเด็ก ๆ มีการเรียนฝึกอาชีพต่าง ๆ ซึ่งทางโรงเรียนมีการสอนให้ตามความสามารถของแต่ละคน ถึงแม้ว่าโรงเรียนจะเน้นหนักในการเรียนการสอนทางวิชาการเพื่อให้เด็กได้นำวิชาที่เรียนไปสอบ เพื่อเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาอื่น แต่การฝึกอาชีพก็เพื่อให้นักเรียนบางคนที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาต่อ จะได้นำความรู้ที่ได้รับการฝึกด้านการอาชีพที่สามารถทำได้เฉพาะตัวเอง เช่น การทำการฝีมือ การปั้น เพื่อที่จะไปทำงานในสถานประกอบการต่าง ๆ หรืออาจจะทำเองที่บ้านก็ได้

จากการที่ได้เข้ามาทำวิจัยในโรงเรียนสอนคนตาบอดแห่งนี้ พบว่าในปีการศึกษา นี้ ทางโรงเรียนได้มีการจัดส่งเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เข้าไปเรียนร่วมในโรงเรียนต่าง ๆ และนักเรียนในระดับนี้เป็นชั้นที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ จากการสัมภาษณ์นักเรียนในชั้นนี้ ในการไปเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ตามความคิดของเด็กนักเรียนที่ไปเรียน เด็กมีความต้องการและอยากที่จะเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ เพราะจะได้รู้จักเพื่อนที่มีสายตาปกติ และจะได้รู้ว่าสังคมภายนอกทำอะไรบ้าง ซึ่งเด็กถือเป็นประสบการณ์และสามารถที่ตนเองจะปรับตัว เพื่อจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้ และสามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนปกติโดยไม่มีปัญหาใด ๆ และจากการที่ได้สัมภาษณ์คุณครูถึงการที่มีการส่งเด็กไปเรียนร่วมกับเด็กปกติข้างนอก เพื่อนักเรียนตาบอดจะได้รู้จักสังคมกว้างมากขึ้น จะได้รับความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ นอกเหนือไปจากในโรงเรียนสอนคนตาบอด เพื่อจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกหรือรู้ความต้องการที่จะช่วยเหลือตนเองมากขึ้น โดยไม่ต้องรอคอยความช่วยเหลือจากคนปกติตลอดเวลา แต่ก็ได้สัมภาษณ์คุณครูว่าทำไมไม่ส่งเด็กชั้นเล็ก ๆ ไป คุณครูจะให้เหตุผลว่าเด็กเล็ก ๆ ที่มีสายตาพิการ ควรที่จะได้เข้าเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอดก่อน เพราะจะต้องเรียนการอ่าน เขียนภาษาเบรลล์ การสัมผัสสิ่งต่าง ๆ และการเคลื่อนที่ไปในที่ต่าง ๆ เป็นพื้นฐานสำหรับเด็กสายตาพิการเสียก่อนที่จะเข้าไปเรียนร่วมกับเด็กปกติได้

จากการเก็บข้อมูลได้ทราบว่าเด็กจากสถานศึกษาแห่งนี้ ที่จบการศึกษาไปแล้ว ส่วนใหญ่จะศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และจะกลับมาขอความช่วยเหลือในด้านการอ่าน ใส่เทป หรือให้อาสาสมัครบางคนช่วยสอนในบางวิชาที่เด็กต้องการ คุณครูจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานให้เด็กบางคน เมื่อไปเรียนแล้วบางคนก็ไม่สามารถจบการศึกษาได้ เพราะเรียนไม่ไหวก็มี บางคนก็จบในระดับมหาวิทยาลัย ศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จก็มีให้เห็นอยู่หลายคน บางคนก็เป็นครูสอนในโรงเรียน บางคนก็เป็นคนมีชื่อเสียง แต่เด็กที่ผู้วิจัยศึกษาไม่ได้สนใจว่าอยากจะเป็นเหมือนใคร แต่จะเป็นในลักษณะชอบดารา นักร้องมากกว่า ในด้านสถิติจำนวนนักเรียนที่จบออกไปแล้ว ที่ได้ ได้รับความสำเร็จในชีวิต ทางโรงเรียนไม่ได้มีสถิติไว้ เพียงแต่จะบอกเล่าให้เด็กฟังว่าศิษย์เก่าคนใดที่ ประสบความสำเร็จ เพื่อให้เด็กได้รับทราบและไม่รู้สึกท้อแท้และสิ้นหวัง จะได้ทำให้ตนเองเกิดความมุ่งมั่น เพื่อจะให้ตนเองได้ประสบความสำเร็จในชีวิตเช่นรุ่นพี่คนอื่น ๆ

3.8 การเรียน

โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นชั้นอนุบาล 1 จำนวน 3 ห้องชั้นอนุบาล 2 จำนวน 2 ห้อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนชั้นละ 2 ห้อง เว้นแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเพียงห้องเดียว การเรียนเป็นการเรียนแบบคละกัน ในห้องจะมีทั้งนักเรียนชายและหญิง

โรงเรียนสอนคนตาบอดจะเรียนเวลา 8.30 น. - 15.30 น. จะมีเวลาพักกลางวันในช่วง 12.00 น. - 13.00 น. และพักน้อย 1 ครั้ง (ซึ่งถือเป็นเวลาพักของเด็กเวลาประมาณ 10.15-10.30 น. รวม 10 นาที) ทางโรงเรียนจะเรียนวันละ 7 คาบ คาบละ 50 นาที เรียนสัปดาห์ละ 30 ชั่วโมง

ภาคเรียนแบ่งเป็น 2 ภาค คือ ภาคต้นตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม ถึงวันที่ 11 ตุลาคม และภาคปลายตั้งแต่วันที่ 11 พฤศจิกายน ถึงวันที่ 26 มีนาคม

วันหยุด คือ วันหยุดประจำสัปดาห์ (วันเสาร์และวันอาทิตย์) วันหยุดราชการ และวันหยุดในช่วงปิดภาคต้นและปลายของปีการศึกษา

การสอบไล่ โรงเรียนเป็นหน่วยสอบชั้นประโยคโดยใช้ข้อสอบของทางกระทรวง

ศึกษาธิการ ส่วนชั้นอื่น ๆ สอบข้อสอบของทางโรงเรียนราษฎร์ นักเรียนที่มีสิทธิสอบต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 60 % ของเวลาเปิดเรียนตลอดภาคการศึกษา เมื่อเรียนจบชั้นสูงสุดของทางโรงเรียนจะมีการออกไปรับรองคือ

- ประกาศนียบัตร ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ออกให้
- ใบสุทธิหรือใบรับรอง ทางโรงเรียนเป็นผู้ออกใบสุทธิหรือใบรับรองโดยปฏิบัติตาม ระเบียบการออกใบสุทธิของกระทรวงศึกษาธิการทุกประการ การเข้าของนักเรียนประจำและไปกลับ จะไม่มีการเก็บค่าเล่าเรียนแต่ทางโรงเรียนขอให้ช่วยค่าอาหาร สำหรับนักเรียนประจำเทอมละ 500 บาท นักเรียนไป - กลับเทอมละ 250 บาท ถ้าหากรายได้ไม่สามารถจ่ายให้ได้ตามที่กำหนดไว้ ก็จะมีการยกเว้นเป็นราย ๆ ไป

ในปัจจุบันทางโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพมหานคร ได้มีการส่งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เข้าไปร่วมกับโรงเรียนต่าง ๆ ที่สอนนักเรียนตามปกติโดยส่งไปโรงเรียนละ 3 - 4 คน มีดังนี้

- โรงเรียนสาธิตมัธยมสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยารามวิทยาลัย
- โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
- โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
- โรงเรียนชิโนรสวิทยาลัย

ในการส่งนักเรียนตาบอดไปศึกษาในโรงเรียนปกตินี้ได้มีโครงการมานานแล้ว แต่ได้มีโอกาสส่งนักเรียนไปในปีการศึกษา 2540 เป็นปีแรก เพื่อให้เด็กได้มีการพัฒนาตนเองเร็วขึ้นและได้อยู่ในสังคมกับเด็กปกติมากขึ้น การส่งเด็กไปในแต่ละโรงเรียนนั้น ทางคณะผู้บริหารโรงเรียนคนตาบอดกำหนดให้เด็กตาบอดที่ไปเรียนในโรงเรียนเดียวกันแยกห้องกันเรียนโดยไม่ให้เด็กอยู่ในห้องเดียวกัน เพื่อให้เด็กตาบอดปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้รวดเร็ว และไม่จับกลุ่มอยู่แต่เฉพาะเด็กตาบอดเท่านั้น

3.9 การสอน

โรงเรียนสอนคนตาบอด กรุงเทพมหานคร นั้น เปิดสอนนักเรียนตั้งแต่ระดับ

ชั้นอนุบาล จนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การสอนจะเป็นการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และยังมีการสอนในเรื่องของการเคลื่อนไหว ปรับตัว ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมเพราะจำเป็นสำหรับเด็กพิการประเภทนี้มาก ขณะเดียวกันก็มีสอนพิมพ์ดีดภาษาไทยและอังกฤษ และมีคอมพิวเตอร์พื้นฐานด้วย ส่วนงานฝีมือ เช่น ถักนิตติ้ง โครเซท์ ทำพรม และงานฝีมือตามความถนัดของแต่ละคน ซึ่งไม่ได้จำกัดว่าเด็กจะต้องทำตามทีครูเป็นผู้สั่ง

ด้านดนตรีมีการสอนทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล การขับร้องประสานเสียงและการแสดงบนเวที โดยมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียนและนำรายได้มาสู่โรงเรียนด้วย เพื่อให้สังคมภายนอกได้รับรู้ถึงความสามารถของเด็กอีกด้วย เด็กระดับมัธยมศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทำครัว ทำอาหารและงานบ้าน รวมทั้งการเกษตร โดยมีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติด้วย

สำหรับนักเรียนตาบอดเลือนกลาง มีโครงการจัดการช่วยเหลือโดยใช้หนังสือตัวโตกว่าปกติเข้าช่วย ทำให้นักเรียนที่ตาบอดแบบเลือนกลางอ่านและเขียนหนังสือปกติได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เด็กประเภทนี้จะรู้ตัวหนังสือปกติและหนังสือเบรลล์ด้วย

3.10 การปกครอง

บุคลากรที่ดูแลปกครองนักเรียนตาบอดนั้น มีผู้ดูแลเด็กที่อยู่ประจำในโรงเรียนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก 1 คน แม่บ้าน 3 คน และเจ้าหน้าที่ทำงานภายในเช่น แม่ครัวผู้ทำความสะอาดอาคารสถานที่ และผู้ซักเสื้อผ้าสำหรับเด็กประมาณ 20 คน ในส่วนของทางโรงเรียนนั้นมีผู้ดูแลเด็กคือ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ พร้อมทั้งครูผู้สอนประมาณ 41 คน ในการปกครองนักเรียนไปกลับนั้น จะเหมือนกับเด็กในโรงเรียนโดยทั่วไป คือผู้ปกครองจะมาส่งเช้าและรับกลับในตอนเย็น แต่ถ้าหากเป็นนักเรียนประจำแล้ว นอกจากระเบียบการของโรงเรียนสอนคนตาบอด (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก) นักเรียนประจำจะต้องปฏิบัติตามนี้

1. นักเรียนจะต้องอยู่ในโอวาทของผู้ใหญ่ในฝ่ายการปกครองและผู้ดูแล โดยยอมรับการตักเตือนแก้ไขในด้านต่าง ๆ

2. นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามตารางเวลาและระเบียบของโรงเรียน
3. นักเรียนไม่ต้องมีวิทยุติดตัว
4. นักเรียนที่จะออกจากบริเวณโรงเรียนในวันหยุด ต้องขออนุญาตจากฝ่ายปกครองทุกครั้งและแจ้งครูเวรให้ทราบก่อน
5. การติดต่อกับบุคคลที่มาจากภายนอกโรงเรียน จะต้องแจ้งให้ผู้ใหญ่ฝ่ายปกครองทราบทุกครั้ง
6. ห้ามนักเรียนนำบุคคลที่มาจากภายนอกโรงเรียนขึ้นชั้นบนของอาคารและที่พักรถก่อนได้รับอนุญาต
7. ผู้ปกครองที่นำเด็กมาฝาก และตัวเด็กนักเรียนจะต้องแจ้งให้ทางโรงเรียนทราบถึงจำนวนเงินที่เด็กมีเป็นส่วนตัว และนำฝากกับผู้ปกครองฝ่ายโรงเรียนเท่านั้น ถ้าหากนักเรียนเก็บไว้เองทางโรงเรียนจะไม่รับผิดชอบ

ในโรงเรียนสอนคนตาบอดนี้ มีกฎระเบียบเคร่งครัดมาก ทั้งนักเรียนประจำและไปกลับต้องปฏิบัติตาม หากฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดจะต้องได้รับโทษแล้วแต่ความผิดที่กระทำขึ้น จากการสอบถามในการกระทำความผิดของเด็กนักเรียนในสถานที่แห่งนี้ ย้อนหลังไปประมาณ 5 ปี มีเด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาโดนไล่ออกไป 2 คน ซึ่งทางโรงเรียนถือว่าเป็นความผิดอย่างร้ายแรงโดยไม่ได้ทำทัณฑ์บน ในการลงโทษของทางโรงเรียนจะลงโทษเด็กที่กระทำผิด ถ้าผิดครั้งแรกจะว่ากล่าวตักเตือน ครั้งที่สองจะเตือนและทำทัณฑ์บน แต่ถ้าครั้งที่สามจะให้เด็กเดินเรียน (จากเด็กประจำกลายเป็นเด็กนักเรียนไปกลับ) แต่จะไม่มีการไล่ออกจากโรงเรียนแล้ว และในปีการศึกษานี้มีเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถูกให้เดินเรียน 1 คน เนื่องจากกระทำผิดแล้วโดนว่ากล่าวตักเตือนแล้วยังไม่เชื่อฟัง แต่ทางโรงเรียนก็ไม่ได้ไล่ออกไป เพราะการไล่ออกจากโรงเรียนนั้นทำให้เด็กหมดอนาคตไป ซึ่งในปัจจุบันนี้ถึงแม้เด็กจะทำผิดวินัยโรงเรียนก็จะไม่让孩子ต้องออกจากโรงเรียน

3.11 การรับส่งนักเรียน

1. เมื่อผู้ปกครองได้รับใบแจ้งจากโรงเรียน ถึงวันที่ให้มารับเด็กกลับด้วยสาเหตุใดก็ตาม ต้องมารับกลับตามวันที่กำหนดอยู่ในใบแจ้ง ถ้าหากขัดข้องประการใด ต้องรีบติดต่อให้กลับทางโรงเรียนทราบโดยด่วน เพื่อความปลอดภัยของนักเรียนเอง

2. เวลารับส่งเด็กทุกครั้งไป ผู้ปกครองของเด็กจะต้องเข้าพบผู้ปกครองของทางโรงเรียนเพื่อทางโรงเรียนจะได้ทราบ มิฉะนั้นหากเกิดปัญหาเกี่ยวกับเด็กทางโรงเรียนจะไม่รับผิดชอบ

3. วันที่ส่งเด็กกลับเข้าโรงเรียนนั้น ผู้ปกครองจะต้องส่งเด็กเข้าในบริเวณโรงเรียนก่อนเวลา 17.00 น. ถ้ามีเหตุจำเป็นต้องติดต่อครูผู้ปกครองให้ทราบล่วงหน้า

3.12 การเยี่ยม

1. การเยี่ยมเด็กในการปกครองของตน ทางโรงเรียนจะให้ผู้ปกครองมาเยี่ยมได้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ติดต่อกับทางโรงเรียนตลอดเวลา เพราะว่าเด็กจะต้องมีการดูแลตลอด และเป็นกำลังใจให้ตัวเด็กเองจะได้ไม่คิดว่าตนเองถูกทางบ้านทอดทิ้ง

2. ผู้มาเยี่ยมเด็กจะต้องเข้าพบฝ่ายปกครองของทางโรงเรียนด้วยทุกครั้ง